

La banda sonora de...

JOSEP CLOTET

Viatge als setanta

Per JBC

Als catorze anys va muntar *La Veu del Poble* amb uns companys de la coral dels Maristes. Feien folk en català. A finals dels seixanta Josep Clotet, gerent del Parc Científic de Gardeny, ja apuntava maneres. Quan recorda els anys d'estudiant a la Politècnica de Madrid té molt clar que la seua banda sonora seria el disc del festival de Woodstock, "sintetitzava la fusió entre el món del folk i del rock amb noms com Janis Joplin, Joan Baez o The Who". Al Madrid dels anys setanta hi passaven moltes coses, potser massa, però si posem l'agulla en els records més melòdics Clotet parla "de la ràdio com el mitjà més popular, perquè comprar-se un disc era un luxe; gràcies a emissores nord-americanes que emetien des de la base de Torrejón de Ardoz descobríem noves tendències musicals". Les cançons, segons Clotet, "amb el temps agafen sentit perquè les vincules a un record i formen part de la teua vida d'una manera especial".

ASSOCIACIONS MELÒDIQUES:

- **Conduir de nit:** 'Highway to Hell' d'AC/DC ('Highway to Hell' – 1979).
- **Fer una cervesa amb els amics:** 'From Now On' de Supertramp ('Even in the Quietest Moments' – 1977)
- **Llegir en una butaca un diumenge a la tarda:** 'Aria da Capo' de les Variacions de Goldberg, de Johann Sebastian Bach (1747).
- **Estendre la roba:** 'She Loves You (yeah, yeah, yeah...)' dels Beatles ('Twist and shout' – 1966)
- **Perdre's per la muntanya:** 'El tigre del Guadarrama' de Vainica Doble ('El tigre de Guadarrama' – 1981)
- **EL DISC** 'Woodstock, Music From the Original Soundtrack and More', de diversos autors (edició original en triple LP el 1970)

